

Událost a její „časovost“

Ten „čas“, kterého se každé (reálné) události dostává od jiných událostí, je součástí onoho „obecného“ času, který vzniká (je ustaven) množstvím (reálných) událostí v důsledku toho, jak se jejich vlastní „časové pole“ navzájem překrývá s „časovým polem“ všech událostí ostatních v jakémisi (nepřesně ohraničeném) „místě“. Proto musíme podrobit nějakému bližšímu zkoumání, jak vlastní vzniká takové časové (a zároveň prostorové) „pole“ kolem každé události. Buď je totiž produktem každá události samé (takže je součástí jejího výkonu vlastního bytí), anebo jí je dáno či poskytnuto odjinud. Pokud bychom trvali na tom, že je jí poskytnuto celé nebo jenom zčásti odjinud, jsou tu dvě možnosti: buď od jiných událostí (tak si to představuje Lenka Karfíková, mám za to), anebo – jak se domnívám já – se jí ho dostává původně ze sféry „niterné“ resp. „nepředmětné“. V prvním případě se dostáváme před otázku, jak si událost vůbec může „osvojit“ (přivlastnit) cokoli z onoho časového a prostorového „pole“, jež je nakonec „kolem“ ní vytvořeno, tj. jak tento vlastně „cizí“ element, přicházející „odjinud“, integruje do sebe samé (a svého vlastního „pole“), tj. jak tuto „cizí“ ingredienci sjednotí se sebou samou, a to právě aktivně, což předpokládá, že taková událost je už jako taková „tu“. Z toho je ovšem zcela zřejmé, že jsme problém nevyřešili, neboť má-li jakákoli událost (na jakékoli úrovni) být s to si aktivně přisvojit cokoli, co přichází „zvenčí“, musí už být ustavena jako časová – a tedy mající svůj „čas“. V druhém případě jde, jak mám za to, o řešení schůdné, neboť ono časové (i prostorové) pole, které musíme u každé události předpokládat, má též prapůvodní zdroj jako událost sama. To pak znamená, že tak jako událost sama není ani v samých svých počátcích ustavována ničím vnějším, zvenčí přicházejícím (a tedy „cizím“), tak není ani její časové (a prostorové) pole ustavováno odjinud zvenčí. Tím sice není vlastní problém vyřešen, ale přinejmenším jsou poněkud zjednodušeny předpoklady jeho řešení tím, že vznik časového (i prostorového) pole kolem události je těsně spjat se vznikem události samé.

(Písek, 061231-1.)